

Herziene uitgave 2025
Water rond Haaksbergen

De auteurs

Han van Hagen mail: hagenhaaks@icloud.com

Lia van Hagen

Remy Remmelts mail: remyremmelts@kpnmail.nl

Verantwoording herziene uitgave 2025

'hoe meer je weet, hoe meer je ziet, hoe meer je geniet'

Graag worden wij, bij voorkeur per mail, op de hoogte gesteld van uw commentaar, opmerkingen en aanvullingen.

Onze dank gaat uit naar de meelezer en commentator in de persoon van Hannie ter Maat

Gebruiksaanwijzing pdf bestand:

- Vanuit de inhoudsopgave selecteert u het onderwerp en daarna de pagina die u wilt bekijken.
- Breng het paginanummer aan in het vakje naast het ↓ in de balk.
U komt dan direct op de gevraagde pagina.

copyright

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt worden in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch of door fotokopieën, opname, of op enige andere manier, zonder voorafgaande toestemming van een van de auteurs.

Hoofdstuk 3 WATER IN DE OMGEVING VAN HAAKSBERGEN

3.1: de Buurserbeek

3.1.1	Samenvatting Buurserbeek.....	3.
3.1.2	Achtergrondinformatie.....	3
3.1.2.1	Waterloop door de eeuwen heen.....	4
3.1.2.2	Geschiedenis Buurserbeek in Haaksbergen.....	5
3.1.3.	Herstelplannen waterschap Rijn en IJssel.....	7
3.1.3.1	De problemen.....	7
3.1.3.2	De waterkwaliteit.....	8
3.1.3.3	Streefbeeld.....	8
3.1.3.4	Herstelmaatregelen.....	8
3.1.4	Belangrijke plaatsen	11
3.1.4.1	De Harrevelderschans.....	11
3.1.4.2	Oostendorper Watermolen.....	11
3.1.4.3	Erve de Bleek	12
3.1.5	Waterplanten.....	13
3.1.6	Vogels.....	13
3.1.7.	Vissen.....	13
3.1.8	Insecten.....	14
3.2	Watergangen in Haaksbergen.....	14
3.2.1	Hegebeek/Hagmolenbeek.....	14
3.2.2	Buurserbeek.....	15
3.2.3	Drekkestrang	15
3.2.4	Bolscherbeek	15
3.2.5	Poelsbeek	16
3.3	Het Twentekanaal.....	17

WATER IN DE OMGEVING VAN HAAKSBERGEN

Dit hoofdstuk bestaat uit die delen:

3.1: de Buurserbeek: kernpunten en achtergrond

3.2: watergangen in Haaksbergen

3.3: het Twentekanaal

3.1.1 Samenvatting Buurserbeek:

► De Buurserbeek ontspringt net over de grens in Duitsland en komt bij de Haarmühle de Nederlandse grens over. Na Markelo heet de Buurserbeek Schipbeek.

► De Buurserbeek wordt onderweg gevoed door water uit het gebied en door de uit Duitsland komende Zoddebeek die bij de Koekoeksbrug in de Buurserbeek uitkomt.

► De bouw van watermolens is mogelijk door het hoogteverschil.

Bij de Haarmühle 32 m NAP en in Haaksbergen bij de watermolen 23 m NAP, dwz 9 m verschil over ongeveer 9 km. Vanaf de watermolen naar Deventer (47 km) is het hoogte verschil 19 m.

Het hoogteverschil wordt opgevangen door vistrappen. Er zijn geen harde stortdammen meer.

► Aan Buurserbeek is in de loop der eeuwen door vele partijen gegraven:

- rond 1400 door de Hanze stad Deventer om een betere verbinding te krijgen met het achterland

- rond 1400 in de gemeente Haaksbergen door de beek uit het dorp te halen en te verleggen naar het stroomgebied van de Vedder .

- rond 1935 werden bochten uit de Buurserbeek gehaald om een betere en snellere waterafvoer te krijgen. Een druppel uit Buurse moest in 24 u in de zee zijn.

- rond 2000 kwam het besef dat er zo veel mogelijk water moest worden vastgehouden. Aan het vasthouden wordt nu voortdurend gewerkt.

► Alle werken die er sinds 2002 tot heden aan de beek worden uitgevoerd hebben als gezamenlijk kenmerk het langer vasthouden van het water om verdere verdroging tegen te gaan

► Het water in de beek was voor vele partijen belangrijk:

- voor de landbouw: het water is kalkrijk door de Muschelkalk laag in Buurse

- voor de watermolen als aandrijfkraft voor de Oostendorper olie- en korenmolens

- tot 1850 voor de schippers want er waren voor 1800 nauwelijks begaanbare wegen voor het vervoer van goederen.

► Het water in de Buurserbeek kent een aantal problemen:

- Buurserbeek is afvoerkanaal voor de (oude) rioolwaterzuivering van Ahaus.

- is / wordt door de omliggende landbouwgronden sterk vermest. Tot 1 januari 2005 kwamen ook de septic tanks van de boerderijen uit op de Buurserbeek.

Het slib van de beek bevat nog steeds veel stikstof en fosfaat.

- de maximaal toelaatbare risicowaarden voor stikstof, fosfaat en zware metalen (zink, cadmium) worden nog steeds overschreden.

3.1.2 Achtergrondinformatie

De Buurserbeek

Ongeveer 5 km ten zuiden van Ahaus (in het Almsicker Brook) ontspringt de Aa. Dit riviertje komt bij de Haarmühle de Nederlandse grens over en heet dan de Buurserbeek.

De Buurserbeek loopt zuidelijk van Haaksbergen naar Rietmolen en Diepenheim. In Diepenheim verandert de naam in Schipbeek en onder die naam stroomt hij via Markelo en Bathmen bij Deventer in de IJssel.

De beek gaat via een duiker onder het in 1930 gedeeltelijk met de hand gegraven Twentekanaal door. De door de beek afgelegde afstand op Duits respectievelijk Nederlands gebied is 23 en 59 km.

3.1.2.1 Waterloop door de eeuwen heen.

Oorspronkelijk liep de waterafvoer vanaf het hoger gelegen Duitse Münsterland via een aantal beken (laagland-of regenwaterbeken) westwaarts naar de IJssel en vervolgens via de Zuiderzee naar de Noordzee. Gevolg van het natuurlijk hoogteverval. Dit hoogteverval gaf de inwoners van de grensstreek ook de mogelijkheid om watermolens te bouwen in deze laaglandbeken.

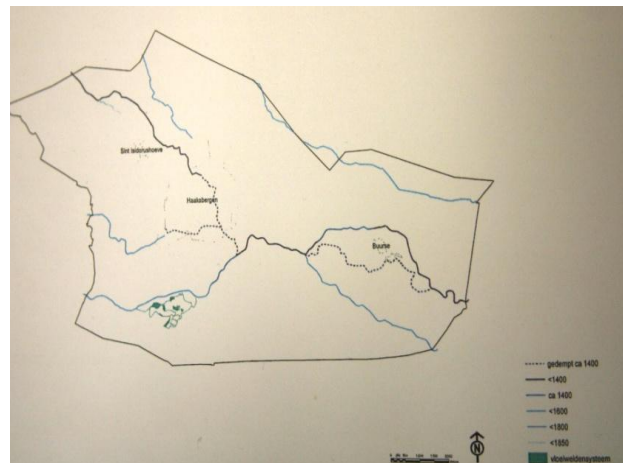
Vanaf het Duitse Billerbeck liep de Berkel via Vreden, Eibergen, Borculo naar de Gelderse IJssel. De Vecht vindt zijn oorsprong bij het Duitse Baumberge, pakt onderweg het water van onder andere de Regge en de Dinkel mee en mondt uit in het Zwarte Water. Oorspronkelijk was de Buurserbeek de bovenloop van de Regge.

Van het hoogteverschil werd soms ook gebruik gemaakt. In Historische archieven staat beschreven dat in het rampjaar 1672 ene generaal von Rabenhaupt de omliggende landen onder water zette om te voorkomen dat de troepen van de bisschop van Munster het land zouden binnentrekken.

Hij legde ter hoogte van de Harrevelderschans een dam aan in de Buurserbeek waardoor het gehele achterland inclusief het veen onder water liep

Rond 1400 zijn in het stroomgebied van de Buurserbeek een aantal verbindingen gegraven om het handelsverkeer over water tussen het Duitse achterland en de Hanzestad Deventer mogelijk te maken. Belangrijkste was wel de aanleg van een verbindingskanaal tussen de Buurserbeek en de Markelosche Beek, de Schipbeek. Later kreeg dit hele laatste stuk tot aan Deventer de naam Schipbeek. Ook vermeldenswaard is de vergraving, waardoor de Buurserbeek voortaan met een boog ten zuiden van Haaksbergen (langs het latere Lankheet) liep.

Rond 1937 zijn allerlei graafwerkzaamheden uitgevoerd ter "normalisering" van de beek. Dit is een eufemisme voor kanalisering met het doel om de afvoer van overmatig regenwater, ten behoeve van de landbouw, maximaal te versnellen. In die tijd was de gedachte dat een druppel water binnen 24 uur in de zee moest zijn.

Een vervelend gevolg van deze snelle afvoer was het uitslijpen van de bodem, dat resulteerde in een lage grondwaterstand in tijden van droogte. Die lage grondwaterstand met name in de zomer is één van de oorzaken van de verdroging van het Buurserzand.

De door het aanzienlijke hoogteverval veroorzaakte sterke stroming en het daardoor meegevoerde zand in tijden van wateroverlast droeg daar nog eens extra aan bij.

Om dit probleem te ondervangen legde men zogenaamde zandvangen aan en werden er stortdammen of stuwen in de beek geplaatst. Nadeel van de stortdammen was dat er in tijden van weinig wateraanbod geen stroming meer was en dat de stortdammen voor vissen een onoverkomelijke barrière waren. Het voordeel van stortdammen was dat de waterstanden niet meer tot op de bodem konden wegzakken. De stortdammen zijn inmiddels vervangen door vistrappen.

Het klimaat verandert want op jaarbasis is meer neerslag en ook meer verdamping. Uit meetgegevens blijkt echter dat piekafvoeren nog niet vaker voorkomen dan in de afgelopen decennia. Uit KNMI gegevens blijkt dat extreme buien sinds 1950 niet veel vaker voorkomen. De winter 2023-24 was tot en met begin maart extreem nat.

3.1.2.2 Geschiedenis Buurserbeek in Haaksbergen.

Rond 1400 liep de Buurserbeek door het dorp, maar hoe is niet precies bekend. Op grond van opgravingen wordt verondersteld dat de beek de Klaashuisstraat volgde, evenwijdig liep aan de huidige von Heydenstraat, vervolgens dwars over de markt via het Meuke, noordelijk en evenwijdig aan de Eibergsestraat, via de ten Vaarwerkstraat wegstroomde in de richting van Goor.

Daarmee volgde de beek het natuurlijk plateau dat van zuidoost naar noordwest loopt. Uit de tijd stamt de naam van de ten Vaarwerkstraat. Daar werd het hoogteverschil overwonnen met een soort bak waarin de Buurserpot gezet werd en over een hoge stuw werd gehesen: een soort 'vaarwerktuig'.

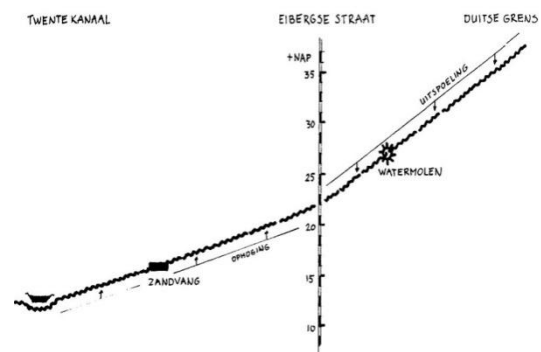
(Foto is model van een historisch 'vaarwerktuig' in Duitsland)

Waarschijnlijk rond 1400 werd er een verbinding gegraven tussen de Buurserbeek ter hoogte van de Klaashuisbrug en de Vedder, een beek die zijn water ook grotendeels kreeg uit het Haaksbergerveen dat in die tijd vele malen groter was en zich uitstreckte tot de Buurserbeek. De landbouwgronden zijn er pas na 1920 gekomen bij de ontginning van het veen.

De watermolen in Haaksbergen kwam er in 1548. Een belangrijke aanwijzing voor het feit dat de verbinding Klaashuisbrug en de watermolen gegraven is, is het gegeven dat het verval van de beek tussen de Haarmühle en de watermolen gemiddeld 1 m/km is en in het gegraven deel slechts 0,2m / km.

Tussen de Haarmühle en de Oostendorper watermolen is er een verval van bijna 9 m {32,5 NAP tot 23,55 NAP}. Het verval in de stuw is 2 m en in de molen 1,65 m

De reden van het graven van die verbinding is

niet precies bekend maar verondersteld wordt dat men daarmee een einde wilde maken aan de wateroverlast in het dorp Haaksbergen en dat er druk kwam vanuit Deventer die in die jaren een begin maakte met een scheepvaartweg naar Twente en het Münsterland. De Hanzesteden Deventer, Zutphen, Kampen en Zwolle ontwikkelden zich omstreeks 1300 en hadden al snel behoefte aan een groter achterland voor de afzet en de aanvoer van producten. Dit gebeurde door het zo veel mogelijk bevaarbaar maken van beken en daarvoor moesten soms verbindingen gegraven worden.

In 1402 voltooide Deventer een kanaal (De Schipbeek), dat in combinatie met een dam in de Regge de waterstroom naar het noorden (Zwolle) voor een groot deel verlegde naar het westen (Deventer).

De watermolen Den Haller bij Diepenheim werd door de vroede vaderen van Deventer verpacht met de opdracht aan de molenaar om scheepsverkeer vanaf de Schipbeek te voorkomen.

Tussen 1500 en 1700 is de Schipbeek een belangrijke handelsader geweest tussen Deventer en Twente. Er werd veel geld uitgegeven aan het onderhoud van sluizen, bruggen en dijken. De Hanzesteden Zwolle (Regge en Vecht) en Zutphen (Berkel) hadden veel problemen met deze voor Deventer lucratieve vaarweg en er werden heel wat pogingen gedaan, zoals het slaan van palen in de beek en het vernielen van sluizen, om het varen te ontmoedigen.

De reden waarom er voor het (ook moeizame) vervoer over water gekozen werd, is dat er tot 1850 nauwelijks goed begaanbare wegen waren.

Handelsproducten en scheepvaart

Richting Deventer gingen vooral landbouwproducten, potaarde, ijzeroer, houtskool, linnen, eikenschors (looistof voor leerindustrie) en hout (bouw materiaal voor de scheepsbouw). Kwade tongen beweren dat de houthandelaren vd Sluijs, ter Kuile en te Lintelo veel geld verdienden door bij de beseigenaren goedkoop de kromme stammen, het zgn kromhout te kopen en het voor veel geld te verkopen. Tegen de beseigenaren zeiden zij dat zij dat waardeloze hout wel wilden meenemen, terwijl het bij de scheepsbouw zeer gevraagd was. De gebroeders van der Sluis werden rijk en lieten in 1695 bij Westerflie de schippersherberg “de Oude Sluys” bouwen. Vanaf dat moment gingen zij zich ook van der Sluis noemen, terwijl zij voorheen waarschijnlijk de naam Jansen droegen. In 1719 kocht de weduwe van een der gebroeders het kasteel Westerflie dat dicht bij de sluis lag. Haar zoon Joan Jansen van der Sluijs , die van 1713 tot zijn dood in 1738 het ambt van richter van Haaksbergen bekleedde, verbouwde in 1729 dit kasteel tot de nog steeds bestaande vorm.

Richting Duitsland gingen vooral olie (lampen), haring, stokvis en katoen. Het goederenvervoer over de beek ging met kleine boten, genaamd potten, van 8,5 m lang, 1,5 m breed en 1m hoog met een diepgang van 12 cm. Daarmee kon maximaal 2 ton vervoerd worden.

In het Assinkbos is een haventje (Poteerdenhook) gevonden t.b.v. potaarde dat daar werd overgeladen en dat uit het veengebied bij Lunt en kwam. Bij de Lankheterbrug zijn resten gevonden van houtskool (gemaakt van vuilboom / sporkehout) die daar was opgeslagen voor de ijzergieterijen in Deventer.

Om in Buurse te komen moesten de schippers om de in 1548 aangelegde watermolen heen. Dat was mogelijk via de Botterbeek die we bij het Lankheet

tegenkomen. Door een stelsel van sluizen in de Botterbeek, die waarschijnlijk in 1663 tot stand kwam, kon het hoogteverschil overwonnen worden. Al in 1687 besloot Deventer dat deze sluizen door de vele problemen, veroorzaakt door sterke stroming en zandige bodem, niet meer te onderhouden waren. Toen de functie van scheepvaart verdween is de Botterbeek deels dichtgegooid en verdwenen. De Botterbeek is nu langs de Oliemolenweg en bij de watermolen hersteld.

Het vervoer over de beek was niet zonder problemen. Het verval van de beek, met name in de bovenloop was groot (0,5 m /km) en de diepte daardoor dikwijls gering. Door dammen en andere hoogstandjes probeerde men zo lang mogelijk door te gaan.

Waarschijnlijk was scheepvaart op de beek ook alleen mogelijk in de natte maanden oktober t/m april. In de droge maanden ging het transport over de (zandige) 'hessenweg'.

In Buurse werd het scheepje via een mast van het ene water in het andere getakeld. Ze hebben er de familienaam van Mast aan overgehouden.

Er bestaat een geschrift waarin beweerd wordt dat tot 1750 zo'n 100 potten per week in Deventer aankwamen. Het document was wel opgesteld om de noodzaak van onderhoud van de beek te motiveren, zodat er wellicht een wat gekleurde voorstelling van zaken wordt gegeven

Hout werd vooral in de vorm van vlotten vervoerd.

Het bestaan was moeizaam: bij de volkstelling rond 1800 werden er in de marke Brummelo nog 2 schippers genoteerd. In een reisbeschrijving van 1846 wordt gemeld dat de Overijsselaren de kunst verstaan om te varen waar geen water is. Omstreeks 1850 is door de verbetering van de (zand) wegen het gebruik van de beek als vaarweg nog maar zeer gering. Het bleek zeer kostbaar om de Buurserbeek als vaarweg geschikt te maken voor een rendabele scheepvaart en uiteindelijk bleek het goedkoper om kanalen te graven. De Buurserbeek bleef wel zijn functie als waterafvoerkanaal behouden wat nog vaak tot overstromingen aanleiding gaf. In 1937/38 is de Buurserbeek grondig verbreed en zijn er vele bochten uitgehaald. Toen werd ook de sluis bij de watermolen en het omleidingskanaal van de molen aangelegd. Het onderhoud werd toen overgedragen aan het waterschap de Schipbeek, tegenwoordig Rijn en IJssel geheten..

3 1.3. Herstelplannen waterschap Rijn en IJssel

In 2002 zijn de eerste herstelplannen door het waterschap gepresenteerd en in de loop der tijd uitgevoerd. Het laatste herstelplan tussen de Schansweg en de watermolen is van 2023 en moet in 2025 klaar zijn.

In onderdeel 3.1.3.4 vindt u de gegevens

3.1.3.1 De problemen

Tot 2005 fungeerde de beek uitsluitend als afvoerkanaal. De piekafvoeren waren kort en hevig (najaar/ winter) en er vond geen piekreductie plaats. Dit gaf tot dan weinig overlast omdat de kades ook veel water kunnen opvangen, maar bij een kadebreuk waren en zijn er wel veel problemen te verwachten.

In pieksituatie zijn de stroomsnelheden (te) hoog en door het ontbreken van stromingluwtjes zijn de ontwikkelingskansen voor de natuur gering. Als de waterafvoer gering is, is het stroomgebied juist te groot, waardoor er lage stroomsnelheden ontstaan.

Doordat er in het bovenstroomgebied tussen de Haarmühle en de Oostendorper watermolen 9 m verval is, is de beek daar diep ingesneden als gevolg van een sterke erosie. Het zand dat bovenstrooms wegspoelt wordt benedenstrooms afgezet in de zandvang die voorbij de Eibergsestraat ligt.

3.1.3.2 De waterkwaliteit

Het water van de Buurserbeek was in het verleden bij boeren geliefd want vlak over de grens stroomt het water door een zeer bijzondere aan de oppervlakte gelegen kalklaag die daar 220 miljoen geleden is ontstaan. (zie geologie). Deze zgn Musschelkalk, ook wel Wellenkalk genoemd ligt bij de Haarmühle net over de grens en is op een aantal plaatsen met het blote oog waar te nemen.

De waterkwaliteit van de huidige Buurserbeek is matig. In Ahaus stroomt er o.a het effluent van een niet zo moderne rioolwaterzuivering in de beek. Daarnaast waren er in het bovenstroomse gebied nogal wat boerderijen gevestigd die hun nauwelijks reinigende septic tanks rechtstreeks op de beek loosden. Daar is sinds 2005 een eind aan gekomen door de aanleg in het buitengebied van een drukriolering. Daar waar iemand niet aangesloten is, is een IBA = individuele behandeling afvalwater, verplicht.

De vervuiling van het oppervlakte water met meststoffen (fosfaat en stikstof) en zware metalen is sinds 2005 minder geworden. Ook de hoeveelheid stikstof is minder geworden, maar niet zo veel als gedacht, omdat er nog veel stikstofverbindingen in het slib zitten die nu vrijkomen.

Uitgaande van de eisen in de EU- Kaderrichtlijn Water die in 2027 moet zijn ingevoerd is er voor het bereiken van een “ecologisch goede toestand” de verwijdering nodig van de overmaten van:

- vermestende plantenvoedingsstoffen, vooral fosfaat (<0,1 mg P/l, grenswaarde voor overbemesting)
- nitraat (geen duidelijke grenswaarde, EU norm 50mg/l)
- zware metalen, zoals koper, zink, nikkel en cadmiumorganische verontreinigingen c.q. toxische stoffen, zoals PAK's (= polycyclische aromatische koolwaterstoffen), PFAS verbindingen, pesticiden en oestrogenen. (uit o.a de pil)

Uit de eerste Kaderrichtlijn-rapportage van Waterschap Rijn en IJssel worden voor de Buurserbeek als bovenloop van de Schipbeek 5 overschrijdingen genoemd van het Maximaal Toelaatbaar Risico (M.T.R.): totaal-stikstof (N), fosfaat (P), koper, nikkel, en zink. Anno 2024 zijn er nog steeds veel problemen

Wie geïnteresseerd is in de waterkwaliteit kan de gegevens bij het zeer klantvriendelijke waterschap Rijn en IJssel opvragen via KRW-Factsheets> Kaderrichtlijn Water> factsheets OW 07 Waterschap Rijn en IJssel. U komt dan bij een downloadbaar zipbestand met uitvoerige gegevens

3.1.3.3 Streefbeeld

Het waterschap heeft als streefbeeld geformuleerd dat er een laaglandbeek ontstaat met een natuurlijk beheer. De beek moet bijdragen aan natuur, landschap, recreatief gebruik en moet zijn afgestemd op de behoeften van het omringende landbouwgebied en op minimaal (= extensief) beheer. En op behoud van biodiversiteit.

3.1.3.4 Herstelmaatregelen

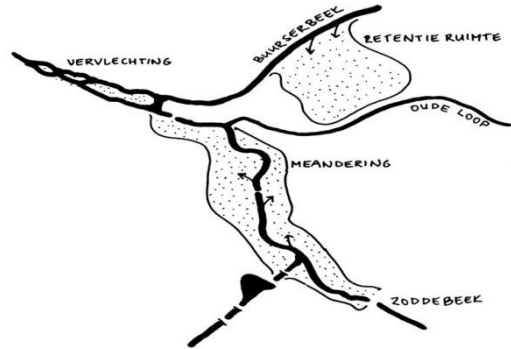
Het Waterschap Rijn en IJssel heeft begin 2002 het eerste herstelplan Buurserbeek voor het traject Buurse - Schansweg gepresenteerd. In 2006 is begonnen met de

uitvoering. Daardoor werden de werkzaamheden uit de jaren 1937 / 38, toen er vele bochten uit zijn gehaald, teruggedraaid.

Het gezamenlijk kenmerk van alle plannen is het langer vasthouden van het water om verdroging tegen te gaan

Het Waterschap Rijn en IJssel heeft in de periode van 2008 tot 2016 door 16,5 km beekherstel met daarbij de aanleg van 19 vispassages samen met de provincie zo'n € 3 miljoen geïnvesteerd in een aan de klimatologische veranderingen aangepast waterbeheer en de mogelijkheid voor herontwikkeling van een bij een regenrivier behorend ecologisch systeem. Waterbeheer en behoud van de biodiversiteit (!) behoren tot de kerntaken van het waterschap

In Buurse was er tot 1938 bij de sluis aan de Oortjesbrug een verbinding met andere beken die daar lopen namelijk de Rutbeek en de Hegebeek (die uitkomt in de Hagmolenbeek. Daarin werd toen de overmaat water die vanuit Duitsland kwam geloosd. Deze beken loosden weer op de Regge en vervolgens via de Vecht op de IJssel. In 1938 is deze sluis in het kader van de 'normalisatie' verwijderd. In het kader van het herstel zijn er in Buurse retentiegebieden gemaakt.

Daarnaast zijn er op meerdere plaatsen meanders gemaakt die de opvang van overtollig regenwater mogelijk maken en de stroomsnelheid verlagen.

Met meanders wordt ook een variatie in de stroomsnelheid bereikt.

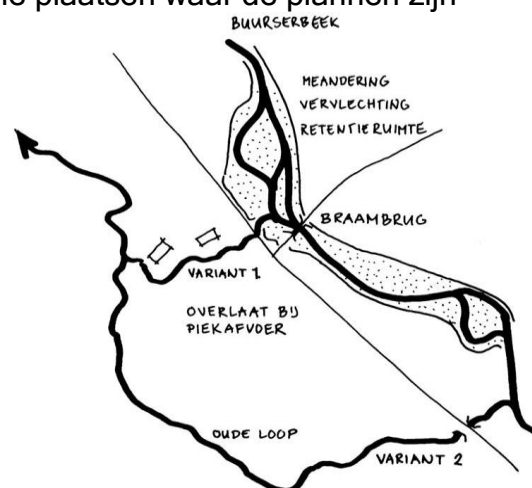
(foto retentiegebied in Witte veen)

Een van de maatregelen in het bovenstroomgedeelte is ook vergroten van de bergingscapaciteit door het ontwikkelen van meerdere retentiegebieden (inundatie) en dus meer ruimte te maken voor de beek.

In het bovenstroomse deel zijn rond Buurse drie plaatsen waar de plannen zijn uitgevoerd. Bij de Braambrug is de beek versmald en deels verlegd. Bij normale afvoer zoekt de beek dan zijn weg binnen de hoge gronden aan de noord- en zuidzijde. Bij piekafvoeren zou de beek dan het hele beekdal kunnen gebruiken. Tegelijkertijd zouden de stortdammen verhoogd kunnen worden, waardoor verdroging wordt tegengegaan.

Bij de Oortjesbrug is aan de noordzijde van de beek (terrein t.o. Captain Jack) een groot retentiegebied ingericht. De verwachting is

dat dit leidt tot een belangrijke afname van de piekafvoeren.

De Buurserbeek wordt onderweg nog gevoed door andere beken w.o. de Zoddebeek. De Zoddebeek ontspringt bij Lünten en krijgt veel water uit het Haaksbergerveengebied. De verbinding ligt ter hoogte van de huidige Koekoeksbrug (einde Buurserstraat / begin Haaksbergerweg. Ook bij de Koekoeksbrug ligt een groot retentiegebied.

In het gebied bij de Koekoeksbrug (einde Buurserstraat) is er feitelijk sprake van vier waterlopen nl de oude loop van de Buurserbeek, de nieuwe loop van de Buurserbeek, de Zoddebeek en een kleine waterloop die met groot verval in de Zoddebeek uitmondt.

In 2013 is het mondingsgebied tussen de Koekoeksbrug en de Schansweg als inundatiegebied ingericht. Dit gebied heeft een opslagcapaciteit van ca 70.000 m³ maar om de piekafvoer echt te verlagen zou dit eigenlijk 1,2 miljoen m³ moeten zijn.

De zuidoever van de beek is omgevormd tot natuurgebied waarbij de beek is verondiept door de oever van de beek in de waterloop te schuiven. Ter hoogte van de Harrevelderschans is in 2014 door het gebied van Natuurmonumenten een oude meander weer uitgegraven en is een groot overloopgebied gemaakt op de plek van de oude beekloop.

In 2015 werd daar al een ijsvogelpaartje gesignaleerd.

De verwachting is dat er een voor stromingsgevoelige soorten een geschikte biotoop zal ontstaan. IJsvogel, grote gele kwikstaart, serpeling, kopvoorn,bermpje en winde zijn in dit verband genoemde soorten.

Het is niet alleen het waterschap dat plannen in en om de beek uitvoert, maar ook de provincie voert samen met de gemeente Haaksbergen aanpassingen uit. Zo zijn er in 2021 - 2022 in het kader van het Provinciaal Inpassingplan (PIP) Buurserzand Horsterveen werkzaamheden uitgevoerd op het terrein van Scholten.

In 2022 is de bodem de Buurserbeek verhoogd door de vistrap bij de Schansbrug 80 cm te verhogen en de beek te verondiepen met het vrijgekomen zand

In 2023 is er een nieuw plan gepresenteerd (gereed 2026) voor het deel tussen de Schansweg en de watermolen. In dat plan, ook te vinden op de website van WRIJ komt er nog maar één schouw / wandelpad, afwisselend aan de noordkant en zuidkant, waarbij er voetbruggen komen voor de wandelaars.

In het plan worden nog aanwezige oude waterlopen hersteld. Een van de schouwpaden wordt omgevormd tot natuur en het zand ervan gebruikt om de beek te verondiepen en tegelijk breder te maken. Voor de wandelaars komen er bruggen. Het netto effect is dat het waterpeil in de beek daardoor verhoogd wordt.

De vloeiveiden in het Lankheet waren tot 2015 officieel **geen** overstroomgebied / retentie gebied (capaciteit 70.000 m³), want dat zou betekenen dat het vervuilde beekwater in de grond terecht zou komen. Maar nood breekt wet en dit

overstroomgebied kan vollopen door een schuif benedenstrooms de Lankheterbrug open te zetten.

Om de stroomsnelheid te verlagen zijn op plaatsen waar het mogelijk was delen van de kade in het stroomgebied geschoven. Daardoor wordt de beek minder diep en het grondwaterpeil dus verhoogd.

Om toch voldoende waterberging te hebben zijn de kades aan de zuidzijde weggelaten, zodat bij overlast het water vrij over de hooilanden kan stromen.

In 2017 heeft het waterschap in samenwerking met het Landgoed Lankheet een visie gepresenteerd over het gedeelte tussen de Schans en Rietmolen. Binnen het terrein van het landgoed worden vloeiveiden hersteld en de beek minder diep en tegelijk breder gemaakt. Aanleiding hiervoor zijn de ecologische doelen voor de beek en de klimaatveranderingen die op ons afkomen. Daarnaast is er de nieuwe N18 aangelegd en had Rijkswaterstaat een compensatieplicht voor de inrichting van nieuwe natuur.

In het kader van deze compensatieregeling is 15 hectare landbouwgrond direct aan de beek in de omgeving Veddersbrug aan de intensieve landbouw onttrokken. Door het daar verwijderen van de dijken aan de zuidzijde van de beek kan bij hoog water het water van de Buurserbeek over deze graslanden van de Veddersweiden en in het daar genoemde gebied met de naam 'Sleeën' lopen. De normale bemesting zal bestaan uit het vloeewater dat in de Kleine Vedder stroomt. Het is de bedoeling deze weiden om te vormen naar bloem- en kruidenrijk grasland. De Veddersweiden zijn als hooiland in beheer genomen door een biologische boer.

Deze afvoerfunctie van de beek is nog steeds van groot belang, maar daarnaast is er nu ook meer aandacht voor de waterkwaliteit en ecologie in en om de beek. Door de verandering van ons klimaat moeten we grotere pieken in de waterafvoer tijdelijk opvangen en bergen, maar tegelijkertijd ook zoveel mogelijk water worden vasthouden in droge perioden.

In 2021 heeft het waterschap ter hoogte van de Veddersbrug in samenwerking met Lankheet vloeiveiden en retentiegebieden aangelegd.

Zie landgoed Lankheet

De Buurserbeek en het omliggende gebied is een toeristische trekpleister waar volop gewandeld en gefietst wordt. Door de opgaven, eisen en wensen met elkaar te combineren ontstaan er mooie kansen voor de herinrichting van de beek en het omliggende gebied.

3.1.4 Belangrijke plaatsen aan / rond de Buurserbeek

3.1.4.1 ► De Harrevelderschans: zie bij het onderdeel Het Buurserzand

3.1.4.2 ► Oostendorper Watermolen.

De Oostendorper watermolen is gebouwd in 1548. Deze olie en korenmolen werd in 1548 gebouwd op het erve Oostendorp, waarvan de boerderij lag op de plek waar nu het recreatie hof Stien'n boer (sinds 2023 Vakantiepark Bergsehaak), is gevestigd.

Al veel eerder nl in 1487 werd in de historie melding gemaakt van een watermolen, maar die lag 1 km stroomafwaarts aan het stroompje de Vedder.

De eerste mulder was Johan ten Oostendorp. De plek bleek echter niet zo geweldig te zijn als gedacht omdat er al na 15 jaar vier zware ankers nodig waren om te voorkomen dat de oliemolen in de molenkolk zou vallen. Oorzaak: onderstroom door de kwel vanuit het op 39m NAP gelegen Molenveld.

De molen lag aan de oorlogsroute in de 80 jarige oorlog en had zwaar te lijden ; omstreeks 1580 brandde de molen af en werd pas in 1634 herbouwd.

In 1685 verwierf de Haaksbergse houthandelaar Joan Jansen van der Sluys de helft van de watermolen. Die kwam in 1820 in handen van de mulder Jan Hendrik Stuve. In 1847 ging het eigendom van de molen volgens testament over op zijn schoonzoon Jan Willem Greve (fabriqueur en jeneverstoker te Enschede, zoon van Willem Philip Carel Greve, richter van Enschede en burgemeester van Lonneker).

In 1946 kwam de molen in bezit van de gemeente Haaksbergen, nadat de oliemolen door hoog water geheel in de kolk was gevallen. De gebouwen werden toen provisorisch gerestaureerd. In het begin van de jaren 80 bleek dat er water onder de molen doorstroomde en als er niets zou gebeuren zou de molen in enkele jaren verloren gaan.

Het interieur van de molen was al sinds de oorlog verwaarloosd en werd in 1988 tegelijk met de gebouwen gerenoveerd. U kunt nu weer op bepaalde dagen demonstraties zien door de vereniging "De HoksebergseMölln".

In de omgeving van de watermolen is in 2015 een uitvoerig sluizencomplex aangelegd. **Informatie daarover is te vinden in Het Lankheet en het waterpark Lankheet.** In 2015 heeft het Landgoed het Lankheet daarvoor de monumentenprijs van de gemeente Haaksbergen gekregen

3.1.4.3 ► ERVE DE BLEECK ook wel Jordaansbleek genoemd

De Bleeck is particulier terrein.

De textielindustrie startte in Haaksbergen rond 1770. In 1777 kreeg Jordaans samen met een aantal ander fabrikeurs voor 12 jaar het voorkeursrecht om op de markebleek van Haaksbergen en Honesch (bij de Morsinkhofbrug) het linnen te

bleken dat gemaakt werd door thuiswevers. In 1836 kocht hij de bleek van de marke. Het was toen nog een volledige natuurbleek waar met behulp van zon en water het linnen gebleekt werd. De eerste stoomketel van de fa Jordaan om de lijnwaden te koken en te drogen werd in 1858 op dit terrein geïnstalleerd. In 1861 werd de eerste stoomweverij op de Enschedesestraat gebouwd.

Bij de bleek stonden 3 zo genoemde bleekhuisjes die rond 1775 gebouwd zijn en waar elke fabrikant zijn gereedschappen kon opbergen. Een van die huisjes werd ingericht als blauwververij en dat huisje staat er nog steeds en is een monument. Het is vermoedelijk de enige blauwververij in Nederland waarvan het interieur nog intact is. Het is een huisje in vakwerkbouw met gebruikmaking van stenen en bedekt met Oudhollandse pannen.

De oude blekerij heeft dienst gedaan tot aan de 20^e eeuw. Rond 1917-1918 werd een restant van de oude fabriek omgebouwd tot landhuis De Bleek, waarvan u nu van buitenaf slechts de torentjes kunt ontwaren.

Als u op de fiets bij de Morsinkhofweg langs komt kunt u bij no34/36 afstappen. Als u 25 m de laan in loopt tot het 2e bordje verboden toegang en het bordje "hier waakt Bello" dan ziet u het kleine bleekhuisje liggen.

Het geheel wordt gedomineerd door het kasteelachtige huis. Het was een buitenhuis van de familie Jordaan.

Het werd tot de jaren 70 bewoond door een nazaat, Derk Jnz Jordaan. Het is daarna door de tweede eigenaar enigszins uitgewoond, maar is in 2017 gekocht door een liefhebber, die het grondig en prachtig gerenoveerd heeft. Hoewel het huis niet op de monumentenlijst staat kreeg de eigenaar voor de restauratie de Monumentenprijs 2019 van de Gemeente Haaksbergen.

De tuin en het park zijn naar het ontwerp van landschapsarchitect P.H. Wattez.

Aan de andere kant van de Buurserbeek ligt natuurmonument 'Het Molenveld', een heideveld afgewisseld met bos. Dit stukje natuur is een overblijfsel van het landschap, dat hier zo'n 150 jaar geleden aanwezig was. In 2024 is gestart met werkzaamheden om de Buurserbeek in het Molenveld te integreren.

3.1.5 Waterplanten

In het water: o.a. de gele plomp, sterrenkroos, grof hoornblad, waterpest, watermunt, veenwortel, gekroest en drijvend fonteinkruid, watermunt, grote en kleine egelskop, pijlkruid, grote waterweegbree, zwanenbloem

Oevers: smeerwortel, bijvoet, rode/gele klaver, vergeet mij niet, zevenster, dolle kervel (rode stam), bereklauw, valeriaan, wederik, grote lisdodde enz

3.1.6 Vogels

IJsvogel, grote gele kwikstaart, kwikstaart en diverse eenden soorten

3.1.7. Vissen

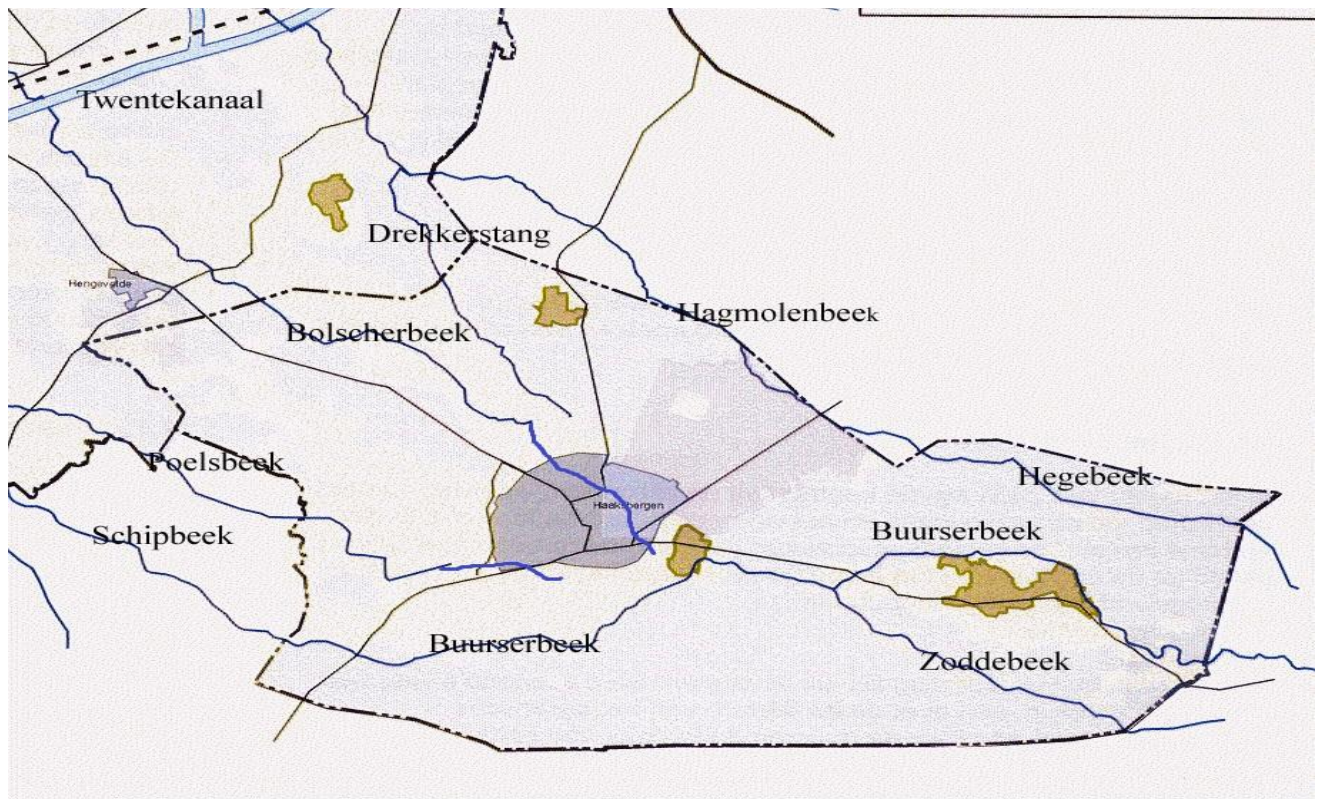

Karper, snoek, blankvoorn, winde, brasem, baars, drie-en tiendoornige stekelbaars, biermpje, paling, serpeling, riviergrondel, vetje, zeelt en kleine modderkruiper. Soorten als biermpje, kopvoorn, riviergrondel, serpeling en winde zijn echte doelsoorten. Serpeling komt vooral veel voor bij snelstromende stukjes in de Buurserbeek.

3.1.8 Insecten

Libellensoorten als de Beekoeverlibel en Beekrombout

3.2 Watergangen in Haaksbergen

De belangrijkste waterafvoerende beken in Haaksbergen zijn:

3.2.1 Hegebeek/Hagmolenbeek.

De Hegebeek komt ter hoogte van het Witte Veen ons land binnen. De beek heeft geen echt 'brongebied', maar vindt zijn oorsprong in Duitsland vanuit een stelsel van wijdvertakte sloten in een hoog gelegen (50 m NAP) landbouwgebied. In 2002 is in Duitsland vlak voor de grens een groot retentiegebied aangelegd, waardoor de afvoerpieken een beetje zijn afgenomen. De beek loopt diep door het natuurgebied Witte Veen, met als gevolg dat naastliggende bossen dreigen te verdrogen. In 2006 is een deel van de oude loop van de Hegebeek op Nederlands grondgebied hersteld. Dit gebied bestaat uit beekbegeleidend essen-elzen bos met een fraaie natuurlijke beek. Door het landbouwkundig ingerichte achterland in Duitsland moet er bij grote neerslaghoeveelheden zo veel water worden afgevoerd dat er enorme stroomsnelheden ontstaan, die de beekbodem steeds verder uitslijten. De beekbodem moet dus worden verhoogd en door het opnieuw in gebruik stellen van de 'ruckhalte' bekkens worden de stroomsnelheden hopelijk minder. Het is de

bedoeling dat in overleg met onze Duitse buren het retentie gebied verder zal worden vergroot waardoor de stroomsnelheid nog verder omlaag kan. Tevens kunnen bij hoog water de nog aanwezige oude beekloopjes mee gaan stromen. Via een zandvang en een vistrap gaat de gekanaliseerde beek richting de Broekheurnerweg.

Ter hoogte van de Broekheurnerweg / Hegebeekweg is een verdeelwerk aangelegd om het water te verdelen over de Hegebeek en de Usselerstroom.

De Hegebeek gaat verder langs de Hegebeekweg en stroomt onder de Oude Buurserdijk door het landgoed het Waarrecht in.

De officiële naam van de beek is tot de splitsing bij de Rutbeek 'Hegebeek', maar wordt op bordjes (o.a. bij de Leppebrug) aangegeven als Hagmolenbeek.

De Hegebeek/ Hagmolenbeek stroomt langs de noordzijde van het Buurserzand en heeft door zijn diepe ligging een verdrogende werking op dit gebied.

In het kader van de verdere ontwikkeling van de Natura 2000 gebieden Buurserzand en Witte Veen worden door de provincie, in overleg met het waterschap Vechtstromen, de beken (gedeeltelijk) verondiept en verbreed zodat de verdrogende werking op de natuur wordt verminderd.

Voorbij het Buurserzand en de Leppebrug wordt op de splitsing met de Rutbeek het water verder verdeeld en heet de Hegebeek ook officieel Hagmolenbeek. In de Hagmolenbeek zijn in 2015 in de omgeving van Beckum grote retentiegebieden aangelegd. De Hagmolenbeek loopt langs Beckum en eindigt in het Twentekanaal. In 2021 is er een Provinciaal inpassingsplan (PIP) Natura 2000-gebied Witte Veen verschenen waarin wordt aangekondigd dat in de periode 2023 e.v. maatregelen zullen worden genomen om de Hegebeek verder te verondiepen en de stroomsnelheid te verlagen. De bedoeling is dat de grondwaterstand structureel wordt verhoogd. In 2023 was bij de renovatie van het Witte veen het verondiepen van de Hegebeek nog niet echt mogelijk want het wachten is op de uitbreiding van het retentiegebied in Duitsland

3.2.2 Buurserbeek voert het water vanuit Duitsland af. In Buurse zijn vanwege de piekafvoeren grote retentiegebieden aangelegd. **Zie het aparte hoofdstuk 3.1**

Tussen de Braambrug en de Koekoeksbrug is de wateropvang 70.000 m³ en tussen Koekoeksbrug en Schanswegbrug 30.000 m³ dwz van Buurse tot de watermolen in totaal meer dan 100 miljoen liter water.

3.2.3 Drekkersstrang stroomt in het noorden van Haaksbergen aan het eind van de Schoolkaterdijk. De Drekkersstang krijgt water uit het esgebied van Stepelo en mondt uit op Hagmolenbeek.

3.2.4 Bolscherbeek stroomt dwars door Haaksbergen. Weinig mensen weten dat de bron ervan ligt in het esgebied van de Honesch es (Buurserstraat).

De vijver bij het Wiedenbroek is een retentievijver /tussenstation. Vandaar gaat de Bolscherbeek ondergronds bij de Wiedenbroeksingel en komt weer bovengronds ter hoogte van de Trompstraat. Gaat vervolgens weer ondergronds onder de Hengelosestraat en het Raabos door en komt bij de Raaweg in de Hassinkbrink weer bovengronds. Alle wateren in de Hassinkbrink voeden de Bolscherbeek. De beek gaat daarna via kleine watergangen naar het rioolwaterzuiveringstation (rwz) bij Sint Isidorushoeve.

Het rioolwater uit het buitengebied van Haaksbergen en Hengevelde komt sinds de aanleg van de drukriolering in 2005 ook in het rioolwaterzuivering van Sint

Isidorushoeve waardoor er in de Bolscherbeek altijd voldoende water is. Het effluent van de rwz wordt via de Bolscherbeek afgevoerd.

Renovatie

De Bolscherbeek is tussen 2013 en 2019 in fasen over een lengte van 11 kilometer heringericht tussen de rwz Haaksbergen en de uitmonding in het Twentekanaal. Dit gebeurde om beheertechnische redenen. De beek

voldoet dan aan de eisen van de Kaderrichtlijn Water die vanaf 2027 gaat gelden. De Bolscherbeek krijgt natuurlijke oevers en de stuwen worden middels vistrappen passeerbaar gemaakt. Tevens zijn er ten behoeve van beheer onderhoudspaden aangelegd. Het werk was opgeknipt in 4 fasen omdat de gebruiksrechten van de

aanwonenden nog deels moesten worden afgekocht. De Belangengemeenschap Isidorushoeve heeft zich intensief bemoeit met de inrichting zoals bijv. de aanplant van bijvriendelijke bomen (wilgen) en drachtplanten en de aanleg van een oeverwaluwand.

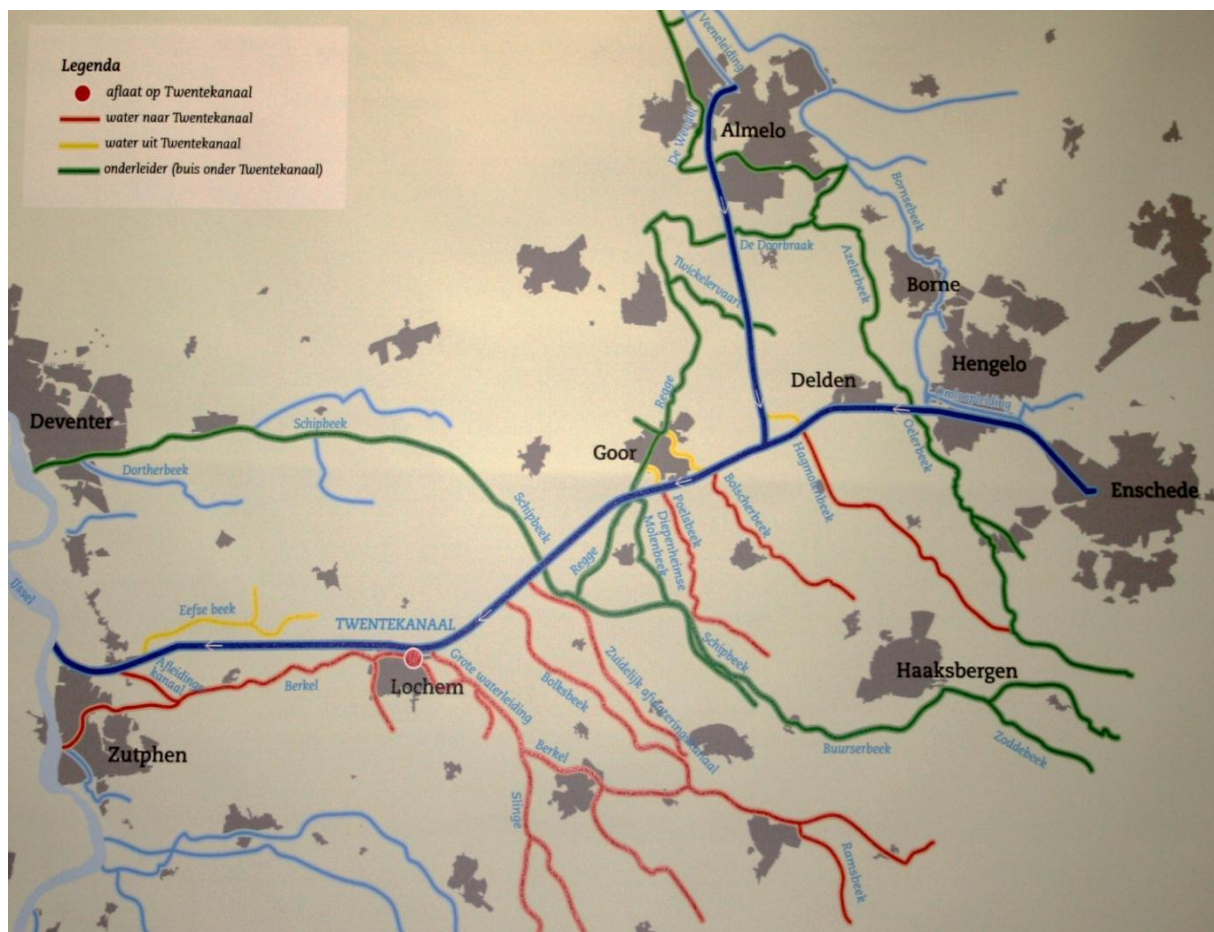
Omdat er in de Bolscherbeek altijd voldoende water is worden op een aantal plaatsen de afvoerende drainagebuizen gebruikt om de weilanden in de zomer van water te voorzien.

3.2.5 Poelsbeek vindt zijn oorsprong in het zuiden van Haaksbergen met name in het Scholtenhagengebied. De vijvers in het park Scholtenhagen zijn retentievijvers van de Poelsbeek.

De Poelsbeek stroomt daarna, gevoed door vele landbouwwatergangen aan de zuid-west kant richting Hoeve - Achterveld - Diepenheim en mondt uit in het Twentekanaal.

3.3 Het Twentekanaal

Voor het goederentransport vanuit Enschede, Hengelo en Delden werd tot 1775 gebruik gemaakt van de Regge. De scheepsvracht werd over land naar Enter gebracht en van hieruit via de Regge en de Overijsselse Vecht naar Zwolle. In 1775 werd de route flink bekort door de totstandkoming van de Twickelse Vaart (op initiatief van de kasteelheer) die Delden verbond met de Regge

Het Twentekanaal (zonder de zijkanalen) is 48 km lang en loopt van Zutphen /IJssel naar Enschede. De eerste plannen waren er al rond 1850. Het kanaal was bedoeld voor de toevoer van steenkool uit de mijnen van Limburg en de toevoer van grondstoffen voor de textielindustrie. De textielfabrikant Ter Kuile en burgemeester Edo Bergsma voerden voor de aanleg ervan een krachtige lobby. Ir Lely (van de Afsluitdijk) heeft zich intensief met aanleg bemoeit.

Uit de Tubantia 26 aug 2016 ter gelegenheid van 80 jaar kanaal
De opdrachtgevers waren Rijkswaterstaat en de Heidemij. Van 1930 - 1932 werd er met machines gegraven, maar dat werd in 1932 door de toename van het aantal werklozen verboden, want er moest maximale werkgelegenheid worden geboden. Daardoor hebben vele honderden mensen 10 uur per dag en 6 dagen per week met de schop zand in kruiwagens en kiepkarren geschept. Alleen bij keileemstukken mocht daarna nog (even) machinaal worden gegraven

De vaardiepte was 2,20 maar is sinds 2017 gegaan naar 2,60 - 2,80 m. Het laatste deel tussen Delden en Enschede wordt in 2021-2023 gerenoveerd en verdiept tot 2,80 m. De vaarsnelheid per traject is beperkt.

Zand uit de depots van het Twentekanaal is in 1959 gebruikt bij de aanleg van de dijkjes in het Haaksbergerveen. Een gevolg van de aanleg van het kanaal was een enorme verdroging van het gebied rond het Twentekanaal, maar anno 2000 is het kanaal voor het reguleren van de waterhuishouding van belang.

Economisch gesproken was de aanleg aanvankelijk een mislukking.

De schepen in het kanaal vervoerden in eerste instantie voornamelijk zand, grind en andere bulkgrondstoffen.

Tussen 1936 en 1938 is er nog een aftakking van het kanaal naar Almelo gekomen. Er waren ook zijtakken gepland naar Oldenzaal en Borne, maar die zijn er nooit gekomen.

Na de opening van Combi Terminal Twente (CTT) te Hengelo in het kader van Port of Twente, de directe verbinding met Rotterdam (Waalhaven), de opening van Businesspark XL te Almelo en de aanleg van een Containerterminal in Almelo is het belang van het Twentekanaal enorm toegenomen met name voor het vervoer van containers.

Er is een groot hoogteverschil tussen de haven van Enschede (+ 20 m NAP) en de IJssel (+ 3,5m NAP).

Dit hoogteverschil van ongeveer 17 m wordt overbrugd met behulp van sluizen.

Er is een sluis bij Eefde (+ 4m NAP) - bij Wiene (in de buurt van Delden + 10m NAP) en bij Hengelo / Waarbeek(+20 m NAP). De sluizen zijn in de periode 2015-2019 gerenoveerd.

Bij Eefde kan er maximaal 204 m³ / minuut in de IJssel worden geloosd

Het Twentekanaal wordt door een aantal aanvoerende beken van water voorzien. Het zijn allen beken die van het dekzandplateau komen.

De Buurserbeek / Schipbeek gaat met duikers onder het Twentekanaal door.

Bij grote droogte moet er water van de IJssel in het Twentekanaal gepompt worden. De maximale pompcapaciteit is $16\text{m}^3 / \text{sec}$, d.w.z. $960\text{ m}^3 / \text{minuut} = 4560\text{ m}^3$ per uur.

Volgens Rijkswaterstaat komen er in totaal 40 beken en watervoerende omleiding stelsels op het Twentekanaal uit. Alle watergangen hebben op de waterkaart een nummer.

Vanuit Enschede gezien zijn de aanvoerende beken

► Tussen Haven Enschede en Waarbeek geen enkele beek.

[Dat is ook de reden dat er maar beperkt geslut kan worden in de Waarbeek sluis. Het water in de haven van Enschede zakt 1-3 cm per shutbeurt in de Waarbeeksluis]

► Vanaf Waarbeek: nummers staan op de waterkaart

Watergang no 20-0-9 komt uit Tweekelo

- **Elsbeek**

- **Usselerbeek**

- **WatergangNieuwe Oelerbeek** bij kruising met RW35

- **Boekelerbeek** 15-2-1 wordt samengesteld uit de Rutbeek en deels Hegebeek

- **Watergang uit Delden**

- **Hagmolenbeek** wordt samengesteld uit een groot aantal toevoerende beken als de Nieuwlandsbeek , de Hegebeek en de Drekkersstrang ten noorden St Isidorushoeve

- **Bolscherbeek** wordt samengesteld uit een groot aantal kleine watergangen allen met nummer Komt vanuit het Buurserzand / Honesch es; loopt dwars door Haaksbergen (Wiedenbroeksingel) naar Isidorushoeve, waar een nieuwe rioolwaterzuivering (rwz) is gebouwd.Bevat het effluent van de rioolwaterzuivering in De Hoeve. Die rwz (klasse 2) zuivert ook het rioolslib uit het buitengebied en Hengevelde

- **Poelsbeek** is samengesteld uit vele kleine watergangen. Loopt vanuit de zuidkant van Haaksbergen. De vijver in het Park Scholtenhagen is onderdeel van deze watergang.

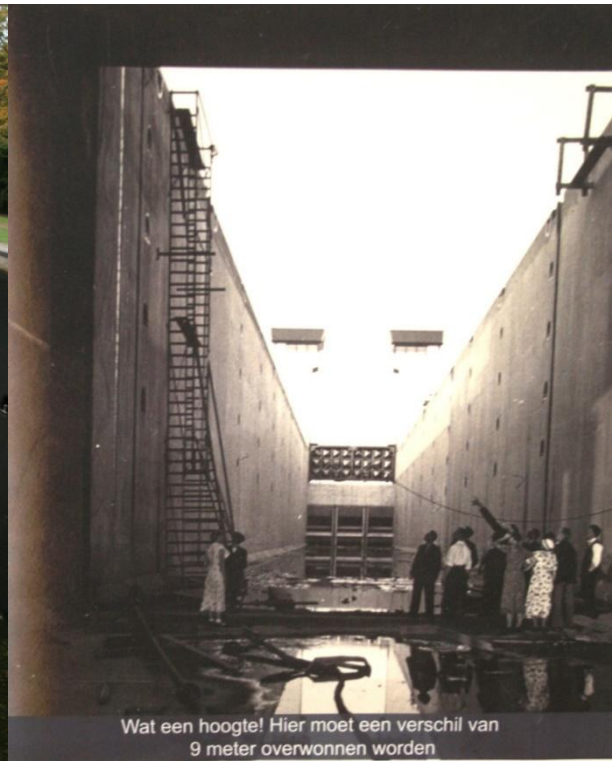
- **Diepenheimse molenbeek**

- **Boven Regge** is samengesteld uit een groot aantal kleine waterlopen.

Het oppervlaktewater van het Twentekanaal is (nog) niet geschikt als bron voor drinkwater. Bovendien bestaat er gevaar voor vervuilende / giftige stoffen door bijv. ongelukken als bij Vredestein

Sinds 2020 wordt er door een nieuwe fabriek NX filtration proeven gedaan om met behulp van (nano)membraamtechnologie het water uit het Twentekanaal bruikbaar te maken als drinkwater. Er wordt tussen 2022 - 2024 een nieuwe fabriek gebouwd. Vitens vertrouwd de nieuwe technologie (nog) niet en de provincie geeft nog geen toestemming om de productie in het drinkwater leidingnetwerk te brengen.

Water in het Twentekanaal is redelijk vermest met stikstof en fosfaten. Alle beken komen uit landbouwgebied dat vol staat met intensieve veehouderijen.

Waarbeeksluis in Hengelo: 9 meter